

Alija Isaković - Pobuna materije

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Fakultet humanističkih nauka, Novi Pazar

Uvod

Alija Isaković (Bitunja kod Stoca, 1932, - Sarajevo, 1997), bošnjački kulturni pregalac - romansijer, pripovjedač, radio-dramski, televizijski i dramski pisac, putopisac, aforist, lekiskograf i historičar jezika i književnosti.

Osnovnu i srednju školu pohađao je u Bitunji, Stocu, Zagrebu, Crikvenici, Pančevu i Beogradu, a Filozofski fakultet - Jugoslavenske književnosti i „srpskohrvatski jezik“, u Sarajevu. Bio geološki tehničar, prospektor urana, TV-scenarist, urednik časopisa „Život“, urednik edicije Kulturno nasljeđe BiH u sarajevskoj „Svjetlosti“.

Priredio je više djela muslimanskih pisaca i posebno prvu antologiju muslimanske književnosti „Biserje“ 1972, prvi izbor bosanskohercegovačkih putopisaca „Hodoljublje“ 1973, zbornik radova „Hasanaginica, 1774-1974“, anegdote Nasrudina-hodže 1984, te sa Hadžemom Hajdarevićem izbor iz časopisa „Behar“ 1900-1911 Nagrađivan za prozno i dramsko stvaralaštvo.

Pogleda li se sveukupno Isakovićevo djelo, možda i nehotice se nameće usporedba s jednim ključnim prethodnikom, Safvet begom Bašagićem. Ono što Bašagić bijaše na prekretnici vijeka, spiritus movens bosansko-muslimanskoga općega preporoda- to je Isaković ponovio na koncu vijeka.

kao antologičar i publicist, Alija Isaković je doprinio ne samo reafirmaciji mnogih bošnjačkih pisaca, nego još više marginaliziranoj i potiskivanoj bošnjačkoj tradiciji pisane riječi. Budući da je pisao i publicirao u zagušljivim vremenima komunističkih pritisaka, pokazavši i osobnu građansku hrabrost, to su vrijednije njegove antologije i studije poput „BISERJE. Izbor iz muslimanske književnosti.“ Stvarnost, Zagreb, 1972 i „O “nacionaliziranju, Muslimana. 101 godina afirmiranje i negiranja nacionalnog identiteta Muslimana.“ Globus, Zagreb, 1990, u čemu je utro putove buđenju i osvješćivanju nacionalnoga bića Bošnjaka muslimana.

kao leksikograf, Isaković je nezaobilazan u oblikovanju bosanskog jezika. Njegovi rječnici, „Rječnik karakteristične leksike u bosanskome jeziku“, Sarajevo 1993, te „Rječnik bosanskoga jezika“, Sarajevo 1995, prekretnice su u bošnjačkoj leksikografiji. Zanimljivo je da je Isaković, koji nije bio profesionalni lingvist, ostvario fundamentalna djela na polju rječnikopisanja. Možda je tomu jedan od uzroka i to što školovani stručnjaci, dijelom iz karijerističkih razloga, a i nedostatne nacionalne kristaliziranosti, nisu bili sposobni za takvo ostvarenje. Uz ovo valja napomenuti i da je najopsežniji i najkvalitetniji hrvatski jednojezični rječnik druge polovine 20. vijeka isto stvorio ne školovani lingvist, nego književnik Julije Benešić. Uzme li se sve u obzir, neprijeporno je da je Alija Isaković jedan od utemeljitelja, a zasigurno najvažniji oblikovatelj i poticatelj moderne jezičke kulture u Bošnjaka, što je osnova nacionalne kulture na svim poljima.

Pobuna materije

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com